

Váš **BERAN** mládež

Nová sezona klepe na dveře a naši hokejisté i trenéři stojí před novými výzvami. Jak se s nimi popasují?

Novinky a změny

Tato dvě slova velmi dobře vystihují poslední měsíce. Do výchovy hráčů chceme vtisknout ucelenou filosofii, posílili jsme trenérský i vedoucí tým... A to není vše, novinek je daleko víc!

Letní příprava

Naši trenéři si pochvalují nasazení a hlad po hokeji svých svěřenců. Mladí Berani se prostě těší na sezonu! Doufejme tedy, že se našemu sportu co možná nejvíc vyhnou různá omezení.

Příměstské tábory

Poprvé jsme letos nabídli našim hokejistům příměstské tábory plné pohybu a her. A nejen jim – oba turnusy byly částečně otevřeny i pro děti, které nejsou členy našeho klubu.

OBSAH

SRPEN 2020

04 ÚVODNÍ SLOVO TOMÁŠE VALÁŠKA

Manažer mladých Beranů krátce hovoří o směřování mládežnické výchovy v klubu i o současné situaci.

06 PŘEDSTAVUJEME VEDENÍ MLADÝCH BERANŮ

Řídící tým mládeže se rozrostl, od jara je šestičlenný. Jaké jsou pracovní povinnosti a kompetence jednotlivých členů?

08 LETNÍ TÁBOR POHLEDEM MLÁDEŽNÍKŮ

Nahlédněte pod pokličku našich příměstských táborů! Rozhovor se třemi mladými hokejisty, kteří se jich zúčastnili.

10 JE NA NÁS, ABYCHOM PROBUDILI V DĚTECH VÁŠEŇ

Rozhovor s trenérem Lubomírem Konečným, který se kromě trénování týmů věnuje i rozvoji speciálních dovedností.

12 KIS - NOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM KLUBU

Od ledna používáme pro komunikaci s našimi hokejisty a jejich rodiči nový systém se širokou paletou nástrojů.

16 ROZVÍJÍME SPOLUPRÁCI SE ZŠ EMILA ZÁTOPKA

Spolu se zlínskou sportovní školou chystáme několik novinek, které začnou fungovat už od začátku nového školního roku.

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Vojtěch Jurák

Redakce

Vojtěch Jurák, Libor Kožík

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

jurak@beranizlin.cz

Fotografie

Vojtěch Jurák, Libor Kožík
Jiří Zaňát, David Peška

Korekce

Veronika Kožíková

08

10

VALÁŠEK Tomáš úvodním slovem

Vážení rodiče, milí čtenáři,

jsem rád, že vás mohu poprvé oslovit prostřednictvím našeho nového klubového newsletteru. Úvodním číslem bychom rádi položili základy nové tradice – skrze tyto stránky vás budeme pravidelně každé dva měsíce informovat o dění ve zlínské mládeži.

Naším dlouhodobým cílem je vybudovat klub, se kterým se budou moct hokejisté, rodiče i všichni Zlíňáci identifikovat. V oddělení mládeže proto chceme být otevření a chceme společně s vámi a s mladými hráči utvářet klubovou kulturu.

Už v minulé sezoně jsme například společně přijali za své etický kodex a pravidla. A jak jistě víte, nebyly to zdaleka jediné novinky uplynulých měsíců. Jako manažer mládeže jsem také připravený zodpovědět veškeré vaše otázky – v tom případě neváhejte využít kontaktní formulář na webu našeho klubu.

Nový newsletter, jenž máte nyní před sebou, je dalším střípkem do mozaiky. Je dalším z mnoha kroků, kterými směřujeme k naplnění naší vize a k vybudování společné identity zlínského hokejového

klubu. Touto cestou se chceme k vám, rodičům, zas o kousek přiblížit.

Všichni víme, že jaro a léto jsou letos velmi zvláštní a netradiční. Stojíme na prahu nové sezony, na rozdíl od předešlých let však musíme být více ve střehu. Situace kolem pandemie nemoci Covid-19 se neustále mění a bohužel nabourala i přípravu našich žákovských a mládežnických mužstev.

Děkujeme, že chápete a respektujete opatření, která jsme museli v minulých dnech nastolit. Ani nám nejsou příjemná, neboť komplikují naši činnost. Navíc musíme být připraveni i na případná další omezení.

Spolu s ostatními trenéry však pevně věříme, že sezona proběhne tak, jak jsme zvyklí. Doufáme, že naši největší starosti v dalších měsících nebude dezinfekce šaten, ale sportovní rozvoj mladých zlínských hokejistů.

Přeji vám hezký zbytek léta a radost z četby našeho newsletteru.

Tomáš Valášek, manažer mládeže

“Nový newsletter, jenž máte nyní před sebou, je dalším střípkem do mozaiky. Je dalším z mnoha kroků, kterými směřujeme k naplnění naší vize a k vybudování společné identity zlínského hokejového klubu.”

**Tomáš Valášek
o novém newsletteru**

Představujeme **VEDENÍ** Beranů

Už na jaře se mládežnické oddělení klubu rozšířilo – do výchovy zlínských dětí se nově zapojili Petr Čajánek, Petr Leška a Jiří Marušák. Vedení mladých Beranů tak nyní tvoří šest členů. Jaké je jejich pracovní zaměření?

„Agenda sportovního manažera mládeže je velmi obsáhlá a jeden člověk ji nemůže s čistým svědomím kvalitně a efektivně zvládnout. Proto došlo k rozšíření vedoucího týmu. Chceme spolupracovat a propojovat kategorie, abychom fungovali jako jeden klub.“

Tomáš Valášek – manažer mládeže

Tomáš má v oddělení zlínské mládeže rozhodující slovo. Jsou mu podřízeni všichni trenéři, asistenti, specialisté a další pracovníci, podílející se na mládežnické činnosti zlínského klubu.

Manažer Tomáš Valášek má široký rozsah pravomocí a pracovních aktivit. Patří mezi ně například jednání se sponzory, odpovědnost za rozpočet, dohled nad pravidly a etickými principy klubu, organizace výjezdů a účasti na mezinárodních akcích nebo komunikace s dalšími kluby ve Zlínském kraji.

Ve spolupráci s trenéry a odborníky zajišťuje sportovní chod zlínské hokejové mládeže a plynulou provázanost mezi jednotlivými kategoriemi. Účastní se pravidelných trenérských porad a v rámci možností navštěvuje také tréninky a zápasy mládeže.

Tomáš Valášek
o spolupráci a nové vizi klubu

Tomáš Jankovič – sekretář mládeže

Náplň práce sekretáře Tomáše Jankoviče je především technického rázu – podporuje mládežnické oddělení, pomáhá všem věkovým kategoriím, zajišťuje komunikaci mezi klubem a svazem a zodpovídá za dodržování soutěžních, disciplinárních a přestupních řádů.

Činnost mládežnického sekretáře zahrnuje také pronájem sportovišť, lékařské prohlídky hráčů, smlouvy trenérů a dalších pracovníků, přípravu dokumentů, přihlašování týmů do soutěží nebo zodpovědnost za klubový informační systém. Vedle toho Jankovič vede jako hlavní trenér zlínské dorostence.

Petr Čajánek – asistent manažera mládeže

Jedním z asistentů manažera je Petr Čajánek. Ten má na starost rozvoj mladých hokejistů i trenérů v celé mládeži – od přípravy až po juniory. U nejstarších věkových kategorií spolupracuje s Petrem Leškou, u mladších hokejistů pak s Ondřejem Veselým. Podílí se na tvorbě koncepce rozvoje nebo na metodice trénování a kontroluje jejich dodržování.

Ze své pracovní pozice se Čajánek účastní vzdělávacích seminářů a také je organizuje. Dále hledá způsoby, jak uplatnit v praxi nové odborné poznatky z tělovýchovy.

Petr Leška – asistent manažera mládeže (Akademie)

Pracovní náplň Petra Lešky jakožto asistenta manažera je podobná jako v případě Petra Čajánka. Také Leška se podílí na dodržování jednotného a uceleného směru rozvoje zlínské mládeže. Společně s trenérem juniorů Zbyňkem Mařákem je v kontaktu s českým hokejovým svazem a účastní se jeho vzdělávacích akcí.

V klubové činnosti se Leška zaměřuje výhradně na výběry Akademie (tedy na juniory a dorost) s případným přesahem do deváté třídy. V oblasti metodiky úzce spolupracuje s trenéry nejstarších mládežnických kategorií. U obou týmů navíc působí jako asistent.

Ondřej Veselý – asistent manažera mládeže (žáci a přípravy)

Činnost Ondřeje Veselého z pozice asistenta manažera se do značné míry podobá činnosti Petra Lešky a Petra Čajánka. Zásadní rozdíl je v tom, že Veselý se věnuje mladším věkovým kategoriím – od přípravy až po devátou třídu.

U mladších týmů kontroluje dodržování tréninkové metodiky a specializuje se na výuku bruslení. Pro udržení kontinuálního rozvoje hokejistů spolupracuje s trenéry Akademie a vedle toho se podílí na vzdělávání zlínských trenérů. Zároveň je Veselý hlavním koučem čtvrtáků a asistentem u pátáků.

Jiří Marušák – obchodní činnost a administrativa

Ve spolupráci s manažerem Tomášem Valáškem jedná Jiří Marušák se sponzory a zajišťuje finance pro mládež. S tím souvisí také organizace a dohled nad materiálním zabezpečením pro hráče. Podílí se také na technické podpoře všech věkových kategorií (pronájem sportovišť, lékařské prohlídky).

Pod Marušákovy kompetence spadají dále spolupráce zlínského klubu s 1. ZŠ Emila Zátopka (a případně s dalšími školami) nebo projekty, které mladí Berani v kooperaci se školami připravují. Podílí se i na tvorbě studijních rozvrhů mladých Beranů.

LETNÍ TÁBOR pohledem mládežníků

Dva týdny plné pohybu, sportu a her! Zlínský klub letos přišel s novinkou a v červenci uspořádal dva sportovní příměstské tábory. Jaké byly? O své dojmy se podělili tři účastníci – Vojtěch Juřena (5. třída), Tadeáš Schmied (8. třída) a Matyáš Morbicer (6. třída).

Kluci, tak co? Líbily se vám tábory?

Tadeáš: Rozhodně ano. Přístup trenérů byl dobrý. Nebo taky to, jak se ostatní chovali.

Vojtěch: Super, bavilo mě to tady! Líbilo se mi všechno – jídlo mi chutnalo, lidé byli fajn, užili jsme si zábavu.

Matyáš: Taky se mi líbilo úplně všechno. Jídlo, kámoši, malé děti neotravují... Takže v pohodě.

Účastníci táborů byli různého věku. Jak jste spolu vycházeli?

Tadeáš: Úplně v pohodě. Na začátku jsme si nastavili společná pravidla – chovat se slušně, respektovat se, nemluvit sprostě.

Znáte se všichni mezi sebou, nebo jste si na táboře našli i nové kamarády?

Tadeáš: Našli jsme si i nové kámoše.

Příměstské tábory Beranů byly zaměřeny na pestrost a různorodost pohybu. Děti si pod vedením klubových trenérů, mezi nimiž nechyběli například Petr Čajánek, Ondřej Veselý nebo Petr Leška, vyzkoušely řadu her, pohybových aktivit a sportů. Druhý z táborů zahrnoval i program na ledě.

Vojtěch: Já tady mám nějaké spoluhráče. Ale je super, že se tu setkáváme i s kluky z jiných tříd.

Matyáš: Určitě.

Prozradíte, jaké jste si vyzkoušeli hry a sporty?

Vojtěch: Tak třeba tenis, basketbal, fotbal a malý fotbal... Hráli jsme různé hry s balonem nebo čtyřhry.

Tadeáš: Naučili jsme se také ložit a chodit po zábradlí. Aktivit bylo dost.

Vojtěch: Měli jsme na táboře různé turnaje – třeba ve fotbale nebo v ping pongu.

Tadeáš: Do programu se zapojili i trenéři, například do toho pingpongového turnaje.

Jaký je váš oblíbený sport kromě hokeje?

Vojtěch: Nejraději mám fotbal, hlavně chytání v bráně. Dále ping pong a tenis.

Tadeáš: Za mě to jsou tenis a ping pong.

Matyáš: Fotbal, tenis a ping pong.

treba zakopat s pukem.

Hned na začátku jste si pochvalovali jídlo. Jak vlastně na táborech fungovalo stravování?

Tadeáš: Jídlo bylo dobré – jak obědy, tak svačiny. Na obědy jsme chodili do restaurace. Svačiny byly rozdělené na ovoce a k tomu buď sladké (buchty) nebo slané (i pizzu jsme měli). S tímto jsem byl velice spokojen!

Napadá vás nějaký vtipný zážitek? Někáká vzpomínka, kterou si z táborů odnesete?

Tadeáš: Určitě! Třeba ten šestiletý kluk, který nám každé ráno dělal pěvecké rozsvičky. Účastnil se prvního tábora.

Vojtěch: Jo, to bylo super! Taková sranda, paráda.

Tadeáš: Ráno jsme měli vždy taneční rozsvičku – každý si jakkoliv tancoval. Ten malý kluk zpíval různé písničky a my jsme museli tleskat nebo dupat do rytmu.

Přihlásíte se na tábor i příští rok?

Všichni: Ano, určitě!

Vyzkoušeli jste si na táboře nějakou hru či nějaký sport vůbec poprvé?

Tadeáš: Poprvé jsem si tady vyzkoušel tenis.

Vojtěch: Já nic, všechny sporty jsem znal už z dřívějška. Ale na táborech jsme si toho vyzkoušeli a zahráli opravdu hodně.

Matyáš: Já jsem si tu po dlouhé době zahrál tenis.

Přiblížili byste organizaci tábora? Účastníci jste se programu všichni společně, nebo spíše po menších skupinách?

Tadeáš: Na prvním táboře jsme fungovali všichni dohromady, ale teď na druhém nás rozdělili do dvou skupin – na starší a mladší.

Jak to tedy vypadalo například na ledě? Střídáte se?

Vojtěch: Ráno po srazu v kabině jdeme dolů do tělocvičny. Tam nám trenéři řeknou, která skupina jde na led jako první a která zůstává v tělocvičně. Pak se prostřídáme.

Tadeáš: Na ledě se snažíme s trenéry vymýšlet nové zábavné hry. Po nich si na chvíli zatrénujeme a na závěr máme volno. Takže kdo chce, může si zahrát hokej nebo

Je na nás, abychom v dětech **PROBUDILI VÁŠEŇ**

Do trenérského týmu mladých Beranů přibyl před novou sezonou Lubomír KONEČNÝ. 32letý kouč sám hrával hokej do juniorského věku, trénování se začal věnovat krátce po skončení hráčské činnosti. První zkušenosti nasbíral ve Valašském Meziříčí. Zásadní profesní štací byl pak pro Konečného Vsetín, kde pracoval u různých věkových kategorií přibližně deset let.

Od letošního jara působíte ve Zlíně u šestáků a osmáků. Jak vypadal Váš příchod do klubu?

Během loňského roku na Vsetíně jsem na sobě začal pocítovat, že nastal čas na změnu. V klubu jsem působil v podstatě od doby, kdy jsem s profesionálním trénováním začínal. Chci se trenérsky neustále rozvíjet a věřím, že ve Zlíně získám nové poznatky, vědomosti a zkušenosti, které mě posunou zase o krok vpřed.

Co dál vedle trénování týmů zahrnuje Vaše práce v klubu?

Kromě toho, že mám na starost šestáky a osmáky, mi Zlín dal rovněž možnost pracovat jako skills coach a věnovat se rozvoji dovedností v rámci celé mládeže. Můžu tedy být na ledě s dětmi a rovněž s hráči dorostu a juniorů, což je pro mě rozhodně hodně přínosné a pestré.

Ve Zlíně máte již za sebou suchou přípravu. Jak se Vám zatím s mladými Berany pracuje?

Musím říct, že jsem spokojený. Bylo vidět, že se kluci chtějí co nejrychleji vrátit do kolektivu – přece jen situace, která nastala v rámci covidu, byla pro všechny nepříjemná. Na tréninku proto nechyběl zápal, nadšení, radost a prožitky. Zároveň jsme se celou dobu společně s ostatními trenéry a vedením každý týden potkávali a ujasňovali si různá témata a náměty ke zlepšení v rámci tréninkového procesu a celkové koncepce (kultury) klubu.

První trenérské zkušenosti jste začal nabírat už při studiu na vysoké škole. Chtěl jste se trénování věnovat hned po skončení hráčské

činnosti, nebo Vás k tomu přivedla spíše souhra okolností?

Vlastně bych řekl, že souhra okolností. Po skončení aktivní hráčské činnosti jsem nechtěl úplně opustit hokej a celkově hokejové prostředí, proto jsem při studiu začal s trénováním (tehdy ještě ve Valašském Meziříčí). Asi po dvou letech jsem zjistil, že mě to baví a chtěl bych se tomu věnovat profesionálně. Na Vsetíně, kde bydlím, jsem dostal šanci věnovat se malým dětem a v podstatě veškeré činnosti, která se týkala náboru dětí do hokeje.

Jak na své působení ve Valašském Meziříčí a posléze na Vsetíně vzpomínáte? Předpokládám, že Váš tato práce profesně hodně posunula.

Určitě, hlavně na Vsetíně, kde jsem působil vlastně celou dobu. Měl jsem možnost se trenérsky vzdělávat, získávat zkušenosti přímo v praxi, procházet si trénování různých věkových kategorií od těch nejmenších až po dorost a rovněž se rozvíjet jako osobnost.

Už jste zmínil, že kromě trénování týmů se věnujete rozvoji speciálních dovedností, což je jeden z trendů současného hokeje. Působíte jako klubový i svazový skills coach.

Myslím si, že doba se zcela změnila, a sám jsem zvědavý, jak to bude vypadat třeba za deset nebo dvacet let. Já osobně si moc nepamatuju, že bychom na klubových trénincích pilovali ně-

jak zvlášť hokejové dovednosti. Ani jako děti, ani později v dorostu nebo v juniorech. Prostě jsme to měli přirozeně v sobě – asi hlavně díky tomu, že jsme se hokeji věnovali spontánně, hlavně venku s kamarády na dvoře, nebo když zamrzl rybník. Sami jsme přicházeli na to, jak dobře udělat kličku. Zjišťovali jsme, jak správně střílet, přihrávat, hrát v kolektivu... Učili jsme se od starších a zároveň sami od sebe.

Proč je tedy podle Vás tento přístup (trénování dovedností) pro dnešní hráčský rozvoj důležitý?

Jak už jsem zmínil, dřív jsme zkrátka trávili daleko víc času spontánním tréninkem, než je tomu teď. Dnes už děti nechodí moc ven, samy neobjevují, nepřichází s řešením... Takže je na nás, trenérech, abychom jim vytvořili takové podmínky v tréninku, kdy dokážeme u dětí probudit vášeň a naučit je tyto dovednosti zvládat. A poté hlavně aplikovat v samotné hře. Co se týká starších kategorií, tam jde hlavně o zdokonalování, o automatizaci pohybu. Hráč se poté cítí více komfortně v různých herních situacích, které ve hře nastávají.

Lubomír Konečný

Datum narození: 28. 12. 1987

Trenérská licence: A

Pozice: trenér 2006 + 2008, development coach

Předchozí zkušenosti: asistent Valašské Meziříčí jun., hlavní trenér Vsetín dor., 9. třída, development coach

Specializujete se jako skills coach na jednu konkrétní činnost/dovednost (třeba na bruslení), nebo je vaše zaměření širší?

Moje zaměření je širší. Není to tak, že bych se specializoval přímo na bruslení nebo třeba na zakončení. Jako skills coach působím většinou v klubovém tréninku nebo v rámci VTM akcí (projekt Výchova talentované mládeže), kde je více hráčů na ledě, takže tomu musím tréninku přizpůsobit. Jiné jsou pak samozřejmě tréninky jen se dvěma hráči nebo s malou skupinou. Při nich se můžeme zaměřit na dovednosti, které klukům moc nejdou nebo ve kterých si naopak věří a můžou být jejich silnými stránkami.

Co vás přivedlo k myšlence věnovat se tréninku dovedností? Inspiroval vás v tomto směru někdo?

Rozvoji dovedností se věnuji už dlouho, snažím se tomu hodně přizpůsobovat tréninky. Každopádně od loňského roku, kdy mě oslovil Tomáš Pacina, zda bych s ním spolupracoval v rámci projektu skills trenérů pro Český hokej, je mi toto téma o hodně bližší.

Je to pro vás inspirativní pracovat s tak uznávaným a zkušeným trenérem, jakým je Tomáš Pacina?

Určitě ano. Zmínil jste slovo inspirativní a myslím si, že Tomáš je určitě jeden z těch, kteří mě hodně inspirují. Jsem velmi rád, že s ním mohu spolupracovat. Zároveň máme perfektní pracovní skupinu skills trenérů, učíme se sami od sebe navzájem.

Mohl byste přiblížit, jak v praxi vypadá práce svazových skills trenérů?

Scházíme se, diskutujeme, píšeme si a zkoušíme dovednosti přímo na ledě – to si myslím, že je vždy nejvíce obohacující. Tomáš tomu dává směr a přichází s novými poznatky, např. z jeho působení za mořem. Posílá nám videa, náměty na nová cvičení či dovednosti, které se aktuálně hodně trénují. Předává nám své zkušenosti a na nás ostatních potom je, jak získané informace předáme dál.

Nedávno jste dokončil trenérskou školu a jste držitelem nejvyšší licence „A“. Prozradíte, jakému tématu jste se věnoval ve své závěrečné práci?

V posledních letech trénování jsem se hodně snažil zaměřit na to, aby byl trénink co nejvíce herní, ale aby se hráči zároveň učili novým dovednostem. Ve své práci jsem se věnoval právě tomuto tématu. Vlastně jsem se pokusil vytvořit zásobník herních cvičení a her na ledě pro mládežnické kategorie, při nichž se hráči spontánně, bez většího zásahu trenéra, učí určitou hokejovou dovednost.

Máte nějaké „tajné“ trenérské sny nebo ambice? Lákala by vás kupříkladu reprezentace?

Určitě mě hodně láká trénování dorostenců nebo juniorů. Už jsem na Vsetíně u těchto kategorií působil a rád bych se k nim v budoucnu vrátil. Jinak v tuto chvíli mě nic většího neláká. Uvidíme, jak se vše bude vyvíjet, nechávám tomu volný průběh. Zjišťuju, že se pořád učím a získávám zkušenosti. Mám rád klubovou činnost a trénování v klubu, jelikož je zde potenciál k dlouhodobé a systematické práci.

Poděkování stavební firmě **NAVLÁČIL**

Důležitý podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu, rodičů nebo města Zlína také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat stavební firmě Navláčil.

„Vést děti k pohybu a ke zdravému životnímu stylu je podle nás velmi důležité. Jsme proto rádi, že můžeme mladým Beranům pomáhat v jejich sportovním rozvoji,“ usmívá se Martin Navláčil jr., jednatel společnosti.

Navláčil stavební firma, s.r.o. je rodinná stavební firma, která vznikla v roce 1996. Mezi její hlavní činnosti patří výstavba průmyslových staveb, administrativních budov, zpevněných ploch a také rekonstrukce historických a starých budov. Zákazníkům nabízí komplexní služby od zpracování studie a projektu až po samotnou realizaci stavby.

V současnosti firma zaměstnává přes 200 kmenových pracovníků a vedle našeho klubu podporuje i další projekty a organizace v regionu.

KIS - nový informační systém klubu

Jednodušší komunikace, praktičtější správa. To si Berani slibují od nového informačního systému, který začali využívat počátkem letošního roku. Tzv. KIS je díky široké paletě nástrojů dobrým pomocníkem pro vnitřní organizaci klubu. Velmi užitečný je také pro mládežnické trenéry, mladé hokejisty a rodiče. Co KIS nabízí a jak funguje?

Jednou z klíčových vlastností nově zavedeného systému je jeho široký záběr. Ten umožňuje klubu kompletní správu mládežnických týmů na jednom místě a zjednodušuje také komunikaci – například tu mezi trenéry a hokejisty/rodiči.

I to bylo důvodem, proč se klub rozhodl KIS (zkr. klubový informační systém) využívat.

„Nechtěli jsme dál posílat nespočet mailů, ale komunikovat prostřednictvím jedné platformy. Výhodou je, že informace jsou neustále přístupné. Dalším důvodem k zavedení systému byla i větší efektivita díky mobilní aplikaci,“ vysvětluje sekretář zlínské mládeže Tomáš Jankovič.

Hokejový Zlín se tak stal jedním ze čtyř průkopníků využití systému. V praxi s ním začal pracovat na jaře letošního roku.

Od té doby počet sportovních klubů, které nový systém od české firmy eSports.cz využívají, postupně roste. Z těch blízkých hokejových to v současnosti jsou Vsetín a Brumov-Bylnice, z těch vzdálenějších pak například Kladno nebo Pardubice.

Na novinky upozorňují notifikace

Po přihlášení do systému, které je nutnou podmínkou pro fungování v něm, se uživatel ocitá v přehledném a pěkně graficky řešeném rozhraní.

Základní funkcí je nástěnka týmu, skrze kterou trenéři

předávají svým svěřencům potřebné informace. Vedle toho umožňuje KIS také vedení soukromé komunikace.

Podle potřeby pak systém nabízí další sportovní i administrativní funkce, např. nástroje pro správu tréninků a zápasů, kalendář, vyplňování docházky, nahrávání souborů, organizaci plateb, lékařských prohlídek a podobně.

Užitečnou vlastností jsou e-mailová upozornění, jež uživateli chodí v případě nějakého aktuálního sdělení.

„Hráči i rodiče si na nový systém rychle zvykli,“ těší Jankovič. **„Především rodiče kvitují, že jsou informováni. Díky notifikacím v e-mailu mají přehled a ví o nových příspěvcích.“**

Pro rodiče pohodlný

Při práci se systémem vychází klub z předpokladu, že zatímco u hráčů do deváté třídy komunikují trenéři s rodiči, od dorostu výše už komunikují přímo s mladými hokejisty.

Devátá třída však není pevně danou hranicí. Rodiče mohou nechat práci s KISEm na svém synovi i dříve, v mladším věku. Záleží jen na jejich uvážení.

Trenéři se snaží systém využívat co nejjednodušeji, aby byl pro uživatele z řad rodičů a hráčů co nejpohodlnější.

„Uvědomujeme si, že rodiče mohou být trochu zahlcení. Dnes už totiž funguje online kdeco – školy, kroužky a podobně,“ upozorňuje Jankovič. **„Snažíme se proto upouštět od nutnosti přílišného klikání. Hlavní je především informovat.“**

Další výhodou je v tomto ohledu propojení sourozeneckých účtů. Pokud mají rodiče ve zlínském klubu více dětí, po přihlášení do systému na účet jednoho z nich může spravovat i profily dalších sourozenců. Není tedy nutné se přihlašovat na účet každého hráče zvlášť.

Pohodlnější fungování umožňuje v neposlední řadě také mobilní aplikace „KIS“. Ta je zdarma dostupná jak pro operační systémy Android, tak pro iOS (Apple).

Hráči se učí samostatnosti

Základním komunikačním kanálem systému jsou týmové nástěnky, skrz které trenéři své svěřence hromadně informují.

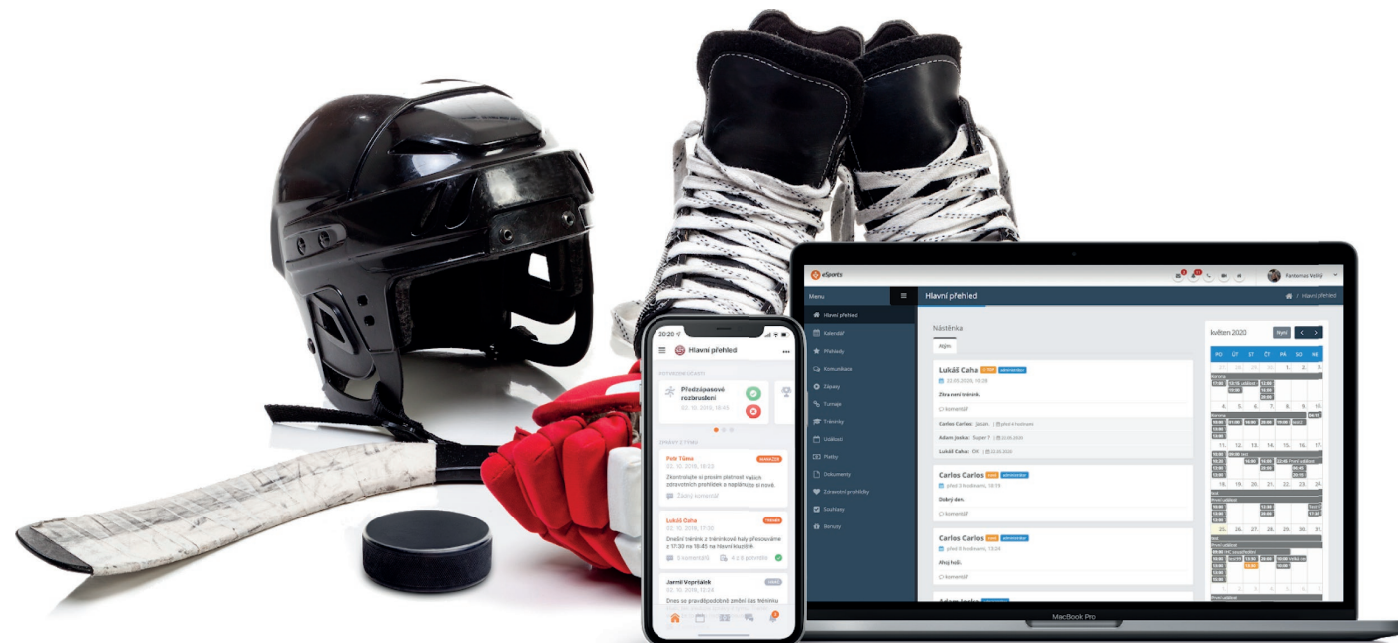
Pro evidenci účasti hokejistů na turnajích, zápasích a trénincích slouží docházka. Do deváté třídy ji vyplňuje trenér, od dorostu výše si ji povinně spravují přímo mladí hokejisté.

Motivací k tomuto kroku je vedení hráčů k samostatnosti a odpovědnosti za sebe samého. Zároveň však klub nechce podněcovat u mladých Beranů používání elektronických zařízení více, než je nutné.

„Snažíme se najít určitou hranici, nastavit vhodnou míru užívání,“ potvrzuje Jankovič. **„Na jednu stranu nechceme, aby kluci trávili příliš času na mobilech, na druhou stranu se v nich snažíme podnítit samostatnost.“**

Z dosavadní zpětné vazby je zřejmé, že se nový systém osvědčil a funguje. Nyní klub poprvé s novým systémem v zádech zahajuje mistrovskou část sezony.

V případě dotazů ohledně KISu kontaktujte své trenéry, případně Tomáše Jankoviče.

NAŠE PRAVIDLA
NEMLUVIT SPROSTĚ
RESPEKTOVAT SE - (nehádat se, neškat
pomáhat si, nepod
CHOVAT SE SLUŠNĚ

Rozvíjíme spolupráci se **ZŠ EMILA ZÁTOPKA**

Se zlínskou sportovní školou hokejový klub tradičně úzce spolupracuje. Během posledních měsíců obě organizace společně hledají možnosti, jak pohybový rozvoj dětí ještě zkvalitnit. Výsledkem jsou zatím dva projekty, které odstartují se začátkem nového školního roku.

Sportovní výchova má na zlínské ZŠ Emila Zátopka dlouholetou tradici. První zaměřenou sportovní třídu (plavání) otevřela škola v polovině 60. let, tedy před více než 55 lety. Na hokejové třídy se dostalo o desetiletí později – fungují od roku 1974. Zlínská sportovní škola se pyšní řadou úspěšných absolventů, z hokejistů to jsou kupříkladu Roman Hamrlík, Petr Čajánek, Tomáš Žizka nebo Karel Rachůnek.

Projekt první: pestrost pohybu dětí

První novinka si klade za cíl postupně zlepšovat pohybovou výbavu dětí, protože ta se v posledních letech spíše zhoršuje. „V případě členů klubu je jednou z příčin patrně příliš brzká specializace na hokej. Ten totiž dětem dává velmi specifické vzorce pohybu,“ hledá Jiří Marušák možné vysvětlení.

„Jsme přesvědčení, že dítě do cca 10 let věku by mělo nasávat co nejvíce pohybových podnětů a ne se zaměřit pouze na jeden sport. Tuto všestrannost pak zúročí později – díky lépe vyvinutým pohybovým vzorcům může ve starším věku zaznamenat výraznější sportovní progres,“ doplňuje jeden z členů vedení mládeže.

Jak bude tato idea vypadat v praxi? Už nyní poskytuje škola svým žákům kromě standardních dvou hodin tělocviku ještě jednu navíc – tzv. sportovní výchovu. Do ní by se však od září měli mnohem víc zapojit sportovní trenéři. Včetně těch hokejových.

„Kromě našich vyučujících budeme do hodin zvat externisty z klubů, ti totiž mohou vnést do výuky nové dovednosti nebo průpravy. I pro děti samotné bude atraktivní, když se budou například učit bruslit pod vedením bývalého hokejisty,“ přibližuje ředitelka školy Jana Kříčková.

Projekt se bude týkat nastupujících prvňáků. Jestli se osvědčí,

„Smyslem je, aby si děti vyzkoušely různé hry. Od první do třetí třídy je pohybová výuka na naší škole všestranná, až od čtvrté třídy se děti rozhodují pro konkrétní sport.“

škola jej hodlá postupně rozšiřovat i do vyšších tříd, takže komplexnějším pohybovým rozvojem projde více dětí. Pokud tedy rodiče umístí mladého hokejistu na sportovní školu už od první třídy, dostane se dítěti pohybové pestrosti zavčas.

Žáci si díky zapojení trenérů vyzkouší s odborníkem nejen hokej, ale i plavání, atletiku, gymnastiku nebo různé míčové hry. „Půjde o všeobecnou aktivitu, nikoli nábor do sportovních oddílů,“ upozorňuje Kříčková. „Smyslem je, aby si děti vyzkoušely různé hry. Od první do třetí třídy je pohybová výuka na naší škole všestranná, až od čtvrté třídy se děti rozhodují pro konkrétní sport.“

S nápadem na větší angažovanost trenérů přišel hokejový klub. Inspirací mu byla iniciativa Trenéři ve škole, která funguje v Praze 6. Díky ní si děti v zapojených pražských školách mohou v rámci výuky vyzkoušet až deset různých sportů.

Hlavní slovo v realizaci „zlínského“ projektu má ZŠ Emila Zátopka, která ve spolupráci se sportovními oddíly ve městě vytváří dětem podmínky pro všestranný pohybový rozvoj.

Projekt druhý: učitel-trenér ve škole

Druhou chystanou novinkou je zapojení učitele-trenéra, a to jak do chodu sportovní školy, tak do fungování hokejového klubu. „Půjde o bývalého hokejistu z regionu, který má zároveň vysokoškolské pedagogické

vzdělání,“ vysvětluje Marušák.

„Učitel-trenér bude začleněn do pedagogického sboru v 1. ZŠ Emila Zátopka a zároveň se podle svých možností zapojí i do tréninkového procesu v našem klubu. Díky tomu bude v blízkém kontaktu se všemi – s mladými hráči, s učiteli ve škole i s hokejovými trenéry,“ pokračuje Marušák.

Tento sportovní a pedagogický odborník se stane přímou spojkou mezi školou a klubem. Jeho práce bude mít přesah do obou institucí.

Fungovat začne od nového školního roku, už koncem července se však zúčastnil příměstského tábora mladých Beranů „on-ice“.

Co si od tohoto kroku hokejový klub slibuje? „Především lepší provázanost a sepjetí našich hokejových výběrů se základní školou. Angažování učitele-trenéra by mělo mít pozitivní dopad na vzájemnou informovanost, komunikaci, i na vzdělávání dětí,“ je přesvědčený Marušák.

Ve sportovní škole počítají s tím, že se nový pedagogický pracovník zapojí do výuky na prvním i druhém stupni. „Využijeme ho pochopitelně pro hokejové třídy, ale nejen pro ně. A zapojit by se mohl také jako trenér-odborník u prvního ročníku,“ připomíná ředitelka Kříčková již zmíněný projekt zaměřený na pestrost pohybu.

zlín.

PSC

Continental

topnatur®

 Navláčil

 B&B
hutní materiály

 mpl
STAVEBNINY

Capri-Sun

 Pekárna 1911 u Jahodů

WasteX

BERANI
—SKATEMILL—

 /beranizlin.skatemill